

De Ondankbaarheid van Israël

Bron: <https://www.wayoflife.org/>, 3-5-2018

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

Met uitzondering van enkelen, **geeft de natie Israël God niet de eer** voor hun succesvolle terugkeer naar het land, hun onafhankelijkheid, hun ontwikkeling, hun winnen van oorlogen, hun technologische bekwaamheid en welvaart.

Tijdens een bezoek in Israël, in 2017, nadat de gids geweest was op bepaalde indrukwekkende nationale monumenten voor de verscheidene helden van hun onafhankelijkheid en soevereiniteit, vroegen wij hem ons Israëls monument te tonen met betrekking tot dankzegging aan God voor deze dingen, en hij gaf toe dat zo'n monument niet bestond.

Israëls stichters gaven weinig of geen eer aan God. De meesten waren “seculiere Joden” die ofwel agnostisch ofwel atheïstisch waren. David Ben-Gurion zei: “De staat Israël bestaat ENKEL door het volk van Israël, en in het bijzonder door toedoen van het leger” (Michael Bar-Zohar, *Ben-Gurion: A Biography*). Chaim Weizemann's God was wetenschap. Golda Meir zei: “Vertrouw op UZELF”. Moshe Dayan zei: “Onze belangrijkste plicht is te leven naar de visie van ONSZELF” (*Story of My Life*, p. 621).

Israël heeft geen nationale dag van dankzegging aan God;

Judea Pearl, winnaar van de 2011 ACM Turing Award voor bijdragen aan artificiële intelligentie, heeft campagne gevoerd om 29 november uit te roepen tot Joodse Dankzeggingsdag. Dit had betrekking op de dag in 1947 toen de Verenigde Naties stemden voor de verdeling van “Palestina” in Joodse en Arabische staten. Maar Pearl's Dankzeggingsdag, zelfs indien aangenomen, zou geen gelegenheid zijn om God te danken voor Israëls zegeningen. Hij stelde het volgende voor: “een dag waarin wij Vrouwe Geschiedenis [Lady History] danken en de vele heroïsche spelers die achter de historische VN-resolutie stonden” (“November 29 - The Jewish Thanksgiving Day”, *The Jerusalem Post*, Nov. 27, 2017).

Dit is typisch voor het Joodse denken vandaag, maar in realiteit heeft **Israël alles aan God te danken**.

Elke stap in Israëls bewaring, terugkeer en vervolgens hun succes, is een cliffhanger geweest welke gemakkelijk had kunnen falen en, in feite, had *moeten* falen.

De Zionistische Beweging werd tegengestaan door grote aantallen Joden. Er was geen consensus over het *al of niet* terugkeren of *hoe* terugkeren of zelfs *waar naartoe* terugkeren. De Zionisten werden tegengestaan door de Marxistische Joden aan de ene kant (de *Bund*), en de religieuze Joden aan de andere kant (de *Agudat Israel*), en zij werden tegengestaan door “oude Engelse Joodse vestigingen die bitter anti-Zionistisch waren ... en die een krachtige campagne voerden om Zionistische invloeden tegen te gaan” (Leslie Stein, *The Hope Fulfilled*).

De Zionisten zelf waren hevig verdeeld. Ze'ev Jabotinsky, stichter van het Revisionistische Zionisme, vergeleek de socialistische Zionistische leiders (Ben-Gurion, Weizmann) met zigeunerpaardendieven die “de lucht vervuilden met het venijn en cynisme van klassenhaat”.

Met betrekking tot de herbevolking en ontwikkeling van het land in het laatste deel van de 19de eeuw en de eerste helft van de 20ste eeuw, zou kunnen gezegd worden dat dit veeleer gebeurde *niet-tegenstaande* de Joden dan *vanwege* hen. Ten eerste was er een bittere verdeeldheid onder de Joden zelf. De Sephardi Joden (Middellandse Zeebekken en Arabische landen) stonden de Ashkenazi Joden (Centraal en Oost-Europa) tegen. De meeste Ashkenazi's leefden van giften uit het “oude land” en stonden de Sephardi's tegen die wilden werken voor hun onderhoud en die hun kinderen meer wilden onderwijzen dan de Talmud. De Ashkenazi-rabbi's stredden “met hand en tand” tegen deze dingen. Zij excommuniceerden Eliezer Ben Yehuda voor het verdedigen dat studenten in Jeruzalem ambachten zouden aangeleerd worden. De orthodoxe Joden (de Oude Yishuv) waren gewelddadig

tegen de nieuwe seculier-gezinde immigranten (de Nieuwe Yishuv). Zij hekelden uitermate dezen die het Hebreeuws tot de nationale taal wilden maken. De Eerste Aliyah¹ immigranten spotten met de Tweede Aliyah immigranten en weigerden hen grotendeels te helpen (Stein, *The Hope Fulfilled*, Kindle loc. 1458).

Dan waren er de verschrikkelijke omstandigheden. Het land had bijna twee millennia braak gelegen en werd genoemd “het land dat gestorven was”. Het was er steenhard op de meeste plaatsen en drassig op andere, en het wemelde er van malaria-veroorzakende muggen. De heuvelhellingen waren ontdaan van bomen en de teelaarde afgespoeld. De Negev bakte van de hitte en haar bodem was zout. Water was schaars. De immigranten vochten tegen stenen, hitte, zout, droogte, sprinkhanenplagen, malaria en armoede. Ziekte was alom heersend en er was weinig goede medische behandeling beschikbaar.

David Ben-Gurion schatte dat 90% van de immigranten van de Tweede Aliyah het niet uithielden. Menselijk gesproken had het hele ding op elk moment kunnen instorten en niet bijgedragen hebben tot iets permanents.

Dan was er de oppositie van de Arabieren die Joodse ontwikkeling van bij het begin tegenstonden. Wanneer zij geen immigranten doodden of verminkten, beroofden zij hen en verwoestten hun oogsten. Tussen 1886 en 1914, bij het begin van de Aliyah werden tenminste 13 nederzettingen aangevallen door Arabische bendes of burens, en deze situatie werd progressief erger met elk decennium dat kwam.

De Ottomaanse Turken hadden gemakkelijk de Joden uit Palestina kunnen verdrijven, zoals zij deden met de Armeniërs, en het is een wonder dat zij dat niet gedaan hebben.

De Duitsers hadden de controle over Palestina kunnen overnemen zoals zij dat ontworpen hadden tijdens Wereldoorlog II, en zodoende Joodse immigranten kunnen verdrijven. Was de slag bij El Alamein anders uitgedraaid, dan zouden Hitlers doodseskaders Palestina zijn binnengevallen zoals gepland. (Zie “Hitlers plan om de Joden uit te roeien in Palestina”, in het hoofdstuk “De Diaspora”).

Israël zou haar Onafhankelijkheidsoorlog kunnen verloren hebben. Het was een wonder van bij het begin tot het eind. Andermaal, er waren grote verdeeldheden onder de Joden zelf. De vijandigheid tussen de Haganah en de Irgun was zo ernstig dat het tot geweld kwam. De Haganah brachten een Irgun schip tot zinken, de *Altalena*, gevuld met bijzonder noodzakelijk oorlogsmateriaal, en doodden 16 Irgunstrijders, mede-Joden. Binnen drie weken na de aankondiging van onafhankelijkheid, “Gingen de Joden tegen elkaar vechten met zulk een intensiteit dat ... het land op de rand van een burgeroorlog stond” (Ehud Yonay, *No Margin for Error*, p. 38).

Alles, vanaf de verwerving van voldoende fondsen tot het verkrijgen van oorlogsmaterieel, was een cliffhanger. Er was geen garantie dat Golda Meir tientallen miljoenen dollars zou verwerven binnen enkele weken, of dat Tsjecho-Slowakije gevechtsvliegtuigen zou verkopen aan Israël terwijl geen ander land dat wilde doen, of dat de Britten erin zouden falen Israëls munitiefabriek in Ayalon te vinden, of dat Israël zijn eerste vier gevechtsvliegtuigen zou verwerven *precies op het nippertje* om te verhinderen dat Tel Aviv ingenomen zou worden door Egyptische en Iraakse strijdkrachten, en zo zijn er een duizend andere “meevallers”

Menselijk gesproken zou Israël de veldslagen van HaEmek, Katamon, Safed, Degania, en vele andere, *niet* kunnen gewonnen hebben, en zij zouden de oorlog niet kunnen gewonnen hebben. Militaire experts gaven hen fundamenteel geen kansen. Kolonel Ragnvald Rosher Lund, hoofd van de Noorse militaire intelligentie tijdens Wereldoorlog II, zei dat de Joodse positie in Palestina “erger was dan die van Noorwegen in 1940” (Stein, *The Hope Fulfilled*, Kindle loc. 4147). De Britse veldmaarschalk Montgomery zei dat de Joden het niet langer konden uithouden dan drie weken tegen een invasie door omringende Arabische landen. Andere Britse experts gaven ze slechts twee weken. Zelfs de optimistische Ben-Gurion zei: “Het beste wat wij u kunnen zeggen is dat wij een 50% kans hebben”.

---

¹ Aliyah: Joodse emigratiegolf naar Palestina. Er zijn 5 Aliyah's. 1ste Aliyah rond 1880; 2de Aliyah rond 1905; 3de Aliyah 1918-1940; 4de Aliyah 1945-1948; 5de Aliyah vanaf 1948. Zie [https://nl.wikipedia.org/wiki/Alia_\(emigratie\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Alia_(emigratie))

Er is een inspanning geweest, van de kant van sommigen om het idee tot juiste proporties terug te brengen dat Israël's overwinning in de Onafhankelijkheidsoorlog “tegen alle verwachtingen” was, en om het een “mythe” te noemen, maar dat is nonsens. Israël's overwinning kan niet toegeschreven worden aan louter Joods vernuft, dapperheid, moed en beslistheid, alhoewel daarvan genoeg aanwezig was.

Het winnen van de Zesdaagse Oorlog en de Yom Kippur oorlog was zo miraculeus dat zelfs secularisten gedwongen werden een element van “bovennatuurlijkheid” te erkennen. Sprekend over de Zesdaagse Oorlog, observeerde de militaire correspondent voor de seculiere krant *Haaretz*: “Zelfs een niet-religieus persoon moet toegeven dat deze oorlog werd gevochten met de hulp van de hemel” (cited from “Miracles in the Six-Day War: Eyewitness Accounts”, *Arutz Sheva*, May 14, 2007).

Aanhoudend gekibbel en vurige partijzucht heeft de oprichting bedreigd, van Israël's moderne luchtmachtprogramma's, zoals het Gabriel Missile System², de Iron Dome³, en Talpiot⁴. Al deze programma's werden heftig tegengestaan door sommige fracties.

Wij zien de hand van God overal in Israël's geschiedenis, en de Bijbel leert ons dat huidige gebeurtenissen het podium en decor plaatsen voor de finale hoofdstukken van Israël's profetische toekomst, zoals beschreven in honderden Schriftplaatsen, zoals deze:

“Het zal gebeuren, wanneer al deze dingen, de zegen en de vervloeking die ik u voorgehouden heb, over u komen, dat u het weer ter harte zult nemen onder alle volken waarheen de HEERE, uw God, u verdreven heeft. 2 En u zult zich bekeren tot de HEERE, uw God, en Zijn stem gehoorzaam zijn, u en uw kinderen, met heel uw hart en met heel uw ziel, overeenkomstig alles wat ik u heden gebied. 3 Dan zal de HEERE, uw God, een omkeer brengen in uw gevangenschap en Zich over u ontfermen. Hij zal u weer bijeenbrengen uit al de volken waarheen de HEERE, uw God, u verspreid had. 4 Al bevonden uw verdrevenen zich aan het einde van de hemel, toch zal de HEERE, uw God, u vandaar bijeenbrengen en u vandaar weghalen. 5 En de HEERE, uw God, zal u naar het land brengen dat uw vaderen in bezit hadden, en u zult het weer in bezit nemen; en Hij zal u goeddoen en u talrijker maken dan uw vaderen. 6 De HEERE, uw God, zal uw hart en het hart van uw nageslacht besnijden, om de HEERE, uw God, lief te hebben met heel uw hart en met heel uw ziel, zodat u leven zult. 7 De HEERE, uw God, zal al deze vervloekingen op uw vijanden leggen en op hen die u haten en die u vervolgd hebben. 8 En ú zult zich bekeren, de stem van de HEERE gehoorzaam zijn en al Zijn geboden, die ik u heden gebied, houden. 9 De HEERE, uw God, zal u overvloed geven in al het werk van uw handen, in de vrucht van uw schoot, in de vrucht van uw vee en in de vrucht van uw land, ten goede. Want de HEERE zal Zich weer ten goede over u verblijden, zoals Hij Zich over uw vaderen verblijd heeft” (Deuteronomium 30:1-9).

Lees verder:

- o Rubriek “Israël en Gemeente”: <http://www.verhoevenmarc.be/#Israel>
- o Rubriek “Cartoons Israël”: <http://www.verhoevenmarc.be/cartoons12.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

---

² Zie [https://en.wikipedia.org/wiki/Gabriel_\(missile\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Gabriel_(missile))

³ Zie https://en.wikipedia.org/wiki/Iron_Dome

⁴ Zie https://en.wikipedia.org/wiki/Talpiot_program